C/2026/3314

18.6.2026

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Ιουνίου 2026

που επιτρέπει στην Ισπανία να αποκλίνει από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών οι οποίοι καθορίζονται από το Συμβούλιο στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1263 (ενεργοποίηση της εθνικής ρήτρας διαφυγής)

(C/2026/3314)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 121,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1263 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και την πολυμερή δημοσιονομική εποπτεία και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου [1], και ιδίως το άρθρο 26,

Έχοντας υπόψη τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1263, σχετικά με τον αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και την πολυμερή δημοσιονομική εποπτεία, μαζί με τον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος [2] και την τροποποιημένη οδηγία 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών [3], αποτελούν τα βασικά στοιχεία του μεταρρυθμισμένου πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ. Το πλαίσιο αποσκοπεί στην προώθηση υγιών και βιώσιμων δημόσιων οικονομικών, καθώς και βιώσιμης ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς και ανθεκτικότητας μέσω μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων, όπως επίσης και στην αποφυγή των υπερβολικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Προωθεί την ανάληψη ιδίας ευθύνης σε εθνικό επίπεδο και επικεντρώνεται στον μεσοπρόθεσμο ορίζοντα, σε συνδυασμό με αποτελεσματική και συνεκτική επιβολή των κανόνων.

(2) Οι μέγιστοι ρυθμοί αύξησης των καθαρών δαπανών, οι οποίοι καθορίζονται σε σύσταση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 1, το άρθρο 19 ή το άρθρο 20 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1263, αποτελούν το ενιαίο επιχειρησιακό σημείο αναφοράς για την ετήσια δημοσιονομική εποπτεία κάθε κράτους μέλους και βρίσκονται στο επίκεντρο του νέου πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης. Με τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών που καθορίζονται στην εν λόγω σύσταση του Συμβουλίου τίθεται δημοσιονομικός περιορισμός για τέσσερα ή πέντε έτη, ο οποίος βασίζεται σε περίοδο προσαρμογής τεσσάρων ετών που μπορεί να παραταθεί για επιπρόσθετη περίοδο τριών ετών το πολύ.

(3) Το πλαίσιο προβλέπει ευελιξία στην εφαρμογή των κανόνων σε περίπτωση εξαιρετικών περιστάσεων οι οποίες εκφεύγουν του ελέγχου των κρατών μελών και έχουν σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά, σύμφωνα με το άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1263. Σε αυτή την περίπτωση, κατόπιν αιτήματος κράτους μέλους και σύστασης της Επιτροπής που βασίζεται στην ανάλυσή της, το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει, εντός τεσσάρων εβδομάδων από τη σύσταση της Επιτροπής, σύσταση με την οποία επιτρέπει σε κράτος μέλος να αποκλίνει από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών του που καθορίζονται από το Συμβούλιο, όταν: i) υφίστανται εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες εκφεύγουν του ελέγχου του κράτους μέλους· ii) οι περιστάσεις αυτές έχουν σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά του οικείου κράτους μέλους· και iii) η εν λόγω απόκλιση δεν θέτει σε κίνδυνο τη μεσοπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Το Συμβούλιο πρέπει να θέσει χρονικό όριο για την εν λόγω απόκλιση.

(4) Κατά τη σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στις 10 και 11 Μαρτίου 2022 στις Βερσαλλίες, οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων δεσμεύτηκαν να ενισχύσουν τις ευρωπαϊκές αμυντικές ικανότητες μετά τη στρατιωτική επίθεση της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας. Οι στόχοι αυτοί επαναλαμβάνονται στη στρατηγική πυξίδα για την ασφάλεια και την άμυνα. Στα συμπεράσματά του, της 6ης Μαρτίου 2025, σχετικά με την ευρωπαϊκή άμυνα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για την πρόθεση της Επιτροπής να προτείνει ως άμεσο μέτρο την ενεργοποίηση, με συντονισμένο τρόπο, της εθνικής ρήτρας διαφυγής στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

[1] ΕΕ L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

[2] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1997/1467/2024-04-30).

[3] Οδηγία 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/85/2024-04-30).

(5) Στην ανακοίνωσή της, της 19ης Μαρτίου 2025 ([4]), η Επιτροπή κάλεσε όλα τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν την ευελιξία που παρέχει η εθνική ρήτρα διαφυγής με συντονισμένο τρόπο, προκειμένου να μεγιστοποιηθεί ο αντίκτυπος για τις αμυντικές ικανότητες της ΕΕ. Η ευελιξία αυτή έχει ως στόχο να διευκολύνει τη μετάβαση σε υψηλότερα επίπεδα αμυντικών δαπανών, με την προϋπόθεση ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Σύμφωνα με την εν λόγω ανακοίνωση, η ενεργοποίηση της εθνικής ρήτρας διαφυγής θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να αποκλίνουν από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών τους που καθορίζονται από το Συμβούλιο κατά την έγκριση των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων ή κατά τον καθορισμό των οικείων διορθωτικών πορειών στο πλαίσιο της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος, στον βαθμό που η απόκλιση αυτή δικαιολογείται από την αύξηση των αμυντικών δαπανών σε σχέση με το έτος αναφοράς, και που η ετήσια υπέρβαση έως το 2028 δεν θα υπερβεί το 1,5 % του ΑΕΠ. Αυξήσεις πέραν του ποσού αυτού θα υπόκεινται στις συνήθεις αξιολογήσεις συμμόρφωσης. Η θέσπιση μέγιστου ορίου είναι απαραίτητη για να διασφαλίζεται ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών, ενώ παράλληλα παρέχεται σε όλα τα κράτη μέλη η δυνατότητα να επωφελούνται από την ευελιξία καθώς κινούνται προς υψηλότερο επίπεδο αμυντικών δαπανών. Τα ακριβή ποσά θα καθοριστούν όταν καταστούν διαθέσιμα τα απολογιστικά στοιχεία, ώστε να διασφαλιστεί ότι η πρόσθετη ευελιξία χρησιμοποιείται μόνο για τον επιδιωκόμενο σκοπό.

(6) Με τη σύσταση του Συμβουλίου της 21ης Ιανουαρίου 2025 ([5]) εγκρίθηκε η πορεία των καθαρών δαπανών της Ισπανίας.

(7) Στις 13 Απριλίου 2026, η Ισπανία υπέβαλε αίτημα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή για την ενεργοποίηση της εθνικής ρήτρας διαφυγής.

(8) Στο αίτημά της, η Ισπανία υπογραμμίζει τις επιπτώσεις του συνεχιζόμενου επιθετικού πολέμου της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας, ο οποίος απαιτεί σημαντική αύξηση των αμυντικών δαπανών. Η κατάσταση αυτή αποτελεί εξαιρετική περίσταση που εκφεύγει του ελέγχου των κρατών μελών. Επιπλέον, η Ισπανία τονίζει την ανάγκη να καταστεί η Ευρώπη πιο κυρίαρχη, πιο υπεύθυνη για την άμυνά της και την ασφάλειά της και καλύτερα εξοπλισμένη για να ενεργεί και να αντιμετωπίζει αυτόνομα τις άμεσες και μελλοντικές προκλήσεις και απειλές. Στο πλαίσιο αυτό, η Ισπανία επισημαίνει επίσης την ταχεία εφαρμογή, το 2025, του βιομηχανικού και τεχνολογικού σχεδίου για την ασφάλεια και την άμυνα, το οποίο επικεντρώνεται στον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού των ένοπλων δυνάμεων και στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών. Υπό το πρίσμα αυτό, η Ισπανία ζητεί την ενεργοποίηση της εθνικής ρήτρας διαφυγής για την περίοδο από το 2025 έως το 2028, όπως και τα άλλα κράτη μέλη για τα οποία το Συμβούλιο έχει ήδη ενεργοποιήσει την εθνική ρήτρα διαφυγής για την άμυνα.

(9) Στο αίτημά της, η Ισπανία υποβάλλει στοιχεία σχετικά με τις συνολικές αμυντικές δαπάνες έως το 2025 (πίνακας 1). Επιπλέον, η Ισπανία εκφράζει τη δέσμευσή της να επιτύχει επίπεδο δαπανών στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας συμβατό με την υλοποίηση των στόχων δυνατοτήτων του ΝΑΤΟ για τα επόμενα έτη. Επομένως, η αύξηση των αμυντικών δαπανών έχει σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά της Ισπανίας.

Πίνακας 1: Συνολικές αμυντικές δαπάνες στην Ισπανία

	2021 α	2022 α	2023 α	2024 α	2025 β
Συνολικές αμυντικές δαπάνες της γενικής κυβέρνησης (% του ΑΕΠ)	0,9	1,1	0,9	0,9	1,0

Πηγή: α: Eurostat· β: Πληροφορίες που υπέβαλε στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή η Ισπανία.

(10) Η Ισπανία εκτιμά ότι η αύξηση του λόγου των συνολικών αμυντικών δαπανών προς το ΑΕΠ από το 2024 έως το 2025 ήταν 0,1 εκατοστιαία μονάδα και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στην επιδείνωση του ισοζυγίου της κυβέρνησης και στην αύξηση του δημόσιου χρέους.

([4]) Ανακοίνωση [C(2025) 2000 final] της Επιτροπής της 19ης Μαρτίου 2025.

([5]) Σύσταση του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2025, για την έγκριση του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου της Ισπανίας (ΕΕ C, C/2025/643, 10.02.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/643/oj).

(11) Αν όλες οι υπόλοιπες παράμετροι παραμείνουν σταθερές, η αύξηση των δαπανών κατά την περίοδο που καλύπτεται από την εθνική ρήτρα διαφυγής θα οδηγήσει σε υψηλότερο δημόσιο χρέος και υψηλότερο έλλειμμα έως το τέλος της εν λόγω περιόδου. Σύμφωνα με τις ενδεικτικές προβλέψεις της Επιτροπής, και με την παραδοχή, έως το 2028, γραμμικής απορρόφησης του συνόλου της αύξησης των δημόσιων δαπανών που επιτρέπεται με την παρούσα σύσταση, ο λόγος του ελλείμματος προς το ΑΕΠ και ο λόγος του χρέους προς το ΑΕΠ το 2028 θα είναι κατά 1,1 εκατοστιαίες μονάδες και κατά 1,5 εκατοστιαίες μονάδες υψηλότεροι, αντίστοιχα, σε σύγκριση με τα μεγέθη που θα προέκυπταν αν οι καθαρές δαπάνες αυξάνονταν σύμφωνα με την πορεία που καθορίζεται στη σύσταση C/2025/643 του Συμβουλίου. Λόγω της ανωτέρω αύξησης θα απαιτηθεί πιθανώς πρόσθετη δημοσιονομική προσαρμογή μετά την περίοδο ενεργοποίησης της εθνικής ρήτρας διαφυγής, ώστε να καλυφθούν οι απαιτήσεις του δημοσιονομικού πλαισίου, μεταξύ άλλων για να διασφαλιστεί ότι ο δείκτης χρέους θα εισέλθει ή θα παραμείνει σε ευλογοφανή καθοδική πορεία ή ότι θα παραμείνει σε συνετά επίπεδα κάτω του 60 % του ΑΕΠ μεσοπρόθεσμα και ότι το έλλειμμα θα παραμείνει στο 3 % του ΑΕΠ ή χαμηλότερα και θα διατηρηθεί κάτω από την τιμή αναφοράς μεσοπρόθεσμα. Η Ισπανία αναγνωρίζει ότι, στο μέλλον, οι διαρθρωτικά υψηλότερες αμυντικές δαπάνες ενδέχεται να απαιτήσουν πολιτικές για τη διατήρηση της βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών και της συμμόρφωσης με τους δημοσιονομικούς κανόνες μεσοπρόθεσμα. Η περιορισμένη προβλεπόμενη αύξηση των επιπέδων ελλείμματος και χρέους που προκαλείται από την εθνική ρήτρα διαφυγής, σε συνδυασμό με τη δέσμευση της Ισπανίας να εφαρμόσει την αναγκαία προσαρμογή για να εκπληρώσει όλες τις απαιτήσεις του δημοσιονομικού πλαισίου στο επόμενο σχέδιο, διασφαλίζει τη διατήρηση της βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών μεσοπρόθεσμα.

(12) Τα δεδομένα για τις αμυντικές δαπάνες της γενικής κυβέρνησης συγκεντρώνονται και δημοσιεύονται από τις εθνικές στατιστικές αρχές και την Eurostat σύμφωνα με τη διεθνή ταξινόμηση των κρατικών λειτουργιών (COFOG) ([6]) στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών (ΕΣΛ 2010) ([7]). Τα δεδομένα αυτά είναι κατάλληλα για την αξιολόγηση των επιπτώσεων των αμυντικών δαπανών στο δημοσιονομικό έλλειμμα, το δημόσιο χρέος και τις καθαρές δαπάνες, καθώς και τα συναφή με αυτά μεγέθη. Η Eurostat, σε στενή συνεργασία με τις εθνικές στατιστικές αρχές, καθιερώνει διαδικασία συλλογής δεδομένων. Το σημείο αφετηρίας θα πρέπει να είναι οι κατηγορίες της COFOG για την άμυνα, λαμβανομένου επίσης υπόψη του ορισμού του ΝΑΤΟ και με διατήρηση της δυνατότητας αποκατάστασης ανωμαλιών οι οποίες ενδεχομένως να οφείλονται σε διαφορές στα αντίστοιχα συστήματα ετήσιας υποβολής στοιχείων. Η διαδικασία συλλογής δεδομένων πρέπει να ευθυγραμμιστεί με τις απαιτήσεις υποβολής στοιχείων που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2009 του Συμβουλίου ([8]).

(13) Επιπλέον, για κάποιες από τις συμβάσεις για στρατιωτικό εξοπλισμό που υπογράφονται κατά τη διάρκεια της περιόδου ενεργοποίησης της εθνικής ρήτρας διαφυγής, η παράδοση μπορεί να πραγματοποιείται σε μεταγενέστερο στάδιο, με αποτέλεσμα τα δημόσια οικονομικά να επηρεάζονται μόνο μετά την περίοδο ενεργοποίησης της ρήτρας. Για να καλυφθεί αυτό το ενδεχόμενο, η ευελιξία που χορηγείται βάσει της εθνικής ρήτρας διαφυγής θα πρέπει να ισχύει και για τις αμυντικές δαπάνες που συνδέονται με τις εν λόγω μεταγενέστερες παραδόσεις, υπό τον όρο ότι οι αντίστοιχες συμβάσεις υπογράφηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου ενεργοποίησης της ρήτρας και οι εν λόγω καθυστερημένες αμυντικές δαπάνες παραμένουν κάτω από το γενικό ανώτατο όριο που αναφέρεται ανωτέρω.

(14) Οι δαπάνες που χρηματοδοτούνται από δάνεια παρεχόμενα δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2025/1106 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2025, για τη θέσπιση του μέσου δράσης για την ασφάλεια στην Ευρώπη (SAFE) μέσω της Ενίσχυσης της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Βιομηχανίας ([9]), θα επωφελούνται αυτόματα από την ανωτέρω ευελιξία. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα αναφέρουν στη Eurostat όλες τις σχετικές με τον τομέα της άμυνας δαπάνες που πραγματοποιούν στο πλαίσιο του μέσου SAFE στις κατηγορίες «αμυντικά προϊόντα» και «άλλα προϊόντα για αμυντικούς σκοπούς», όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2025/1106.

(15) Η παρούσα σύσταση δεν τροποποιεί τους ορισμούς του δημοσιονομικού ελλείμματος, του δημόσιου χρέους, των καθαρών δαπανών και των συναφών με αυτά μεγεθών. Τα δεδομένα που βασίζονται στα εν λόγω μεγέθη πρέπει να συγκεντρώνονται και να υποβάλλονται από την Ισπανία σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1263, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2009 και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 549/2013.

ΣΥΝΙΣΤΑ:

1. Κατά την περίοδο 2025-2028, επιτρέπεται στην Ισπανία να αποκλίνει από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών που καθορίζονται στη σύσταση C/2025/643 του Συμβουλίου και να τους υπερβεί, στον βαθμό που οι καθαρές δαπάνες οι οποίες υπερβαίνουν τους εν λόγω μέγιστους ρυθμούς αύξησης δεν είναι υψηλότερες από:

   i) την αύξηση των αμυντικών δαπανών ως ποσοστού του ΑΕΠ σε σχέση με το 2024·

([6]) Manual on sources and methods for the compilation of COFOG statistics — Classification of the Functions of Government (COFOG) [Εγχειρίδιο σχετικά με τις πηγές και τις μεθόδους κατάρτισης των στατιστικών της COFOG — Ταξινόμηση των κρατικών λειτουργιών] — έκδοση 2019.

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 549/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 174 της 26.6.2013, σ. 1).

([8]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 479/2009 του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 2009, για την εφαρμογή του πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 145 της 10.6.2009, σ. 1).

([9]) Κανονισμός (ΕΕ) 2025/1106 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2025, για τη θέσπιση του μέσου δράσης για την ασφάλεια στην Ευρώπη (SAFE) μέσω της Ενίσχυσης της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Βιομηχανίας (ΕΕ L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

ii) υπό την προϋπόθεση ότι η απόκλιση που υπερβαίνει τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών δεν είναι μεγαλύτερη από 1,5 % του ΑΕΠ.

2. Κατά τα έτη μετά το 2028, η Ισπανία μπορεί ακόμη να αποκλίνει από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών που καθορίζονται σε σύσταση του Συμβουλίου σύμφωνα με τα άρθρα 17, 19 ή 20 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1263 και να τους υπερβεί, στον βαθμό που οι καθαρές δαπάνες που υπερβαίνουν τους εν λόγω μέγιστους ρυθμούς αύξησης σχετίζονται με παραδόσεις στρατιωτικού εξοπλισμού για τις οποίες υπογράφηκε σύμβαση πριν από το τέλος του 2028 και παραμένουν κάτω από το συνολικό ανώτατο όριο που αναφέρεται ανωτέρω.

3. Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1263, οι αποκλίσεις από τους μέγιστους ρυθμούς αύξησης των καθαρών δαπανών που καθορίζονται από το Συμβούλιο οι οποίες επιτρέπονται βάσει της παρούσας σύστασης δεν θα καταγράφονται ως χρεώσεις στον λογαριασμό ελέγχου της Ισπανίας.

4. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή καταγραφή των πρόσθετων δαπανών, η Ισπανία πρέπει να περιλαμβάνει τα πραγματικά και τα προβλεπόμενα δεδομένα σχετικά με τις συνολικές αμυντικές δαπάνες (διαίρεση 02 της COFOG), συμπεριλαμβανομένων των επενδύσεων στον τομέα της άμυνας (διαίρεση 02 P.51 της COFOG), καθώς και των δαπανών που θα χρηματοδοτούνται από δάνεια SAFE τα οποία δεν καλύπτονται από την COFOG-02:

α) για τα έτη Τ-4, Τ-3, Τ-2 και Τ-1 (όπου έτος Τ είναι το τρέχον έτος), στις γνωστοποιήσεις της στην Επιτροπή (Eurostat) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 479/2009·

β) για τα έτη 2021 έως και το έτος Τ (τρέχον έτος), στα εθνικά μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά διαρθρωτικά σχέδια και στις ετήσιες εκθέσεις προόδου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, το άρθρο 15 και το άρθρο 21 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1263·

γ) για τα έτη Τ (τρέχον έτος) και Τ+1, στα σχέδια δημοσιονομικών προγραμμάτων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([10]).

Η παρούσα σύσταση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Λουξεμβούργο, 12 Ιουνίου 2026.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Μ. ΚΕΡΑΥΝΟΣ

([10]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα (ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1).